

ŠTEV. 9

1936/37

LETNIK 67

Fr. Kunstelj:

Večer v maju.

Za holmom zarja je tonila,
nad trudne lehe in stezice
je mrak razgrnil širna krila.
Pastir je v tiho vas popeval
zameketale so ovčice,
zacepetale so nožice,
ko glas je v gluho noč odmeval.
Od fare ave zazvoni...
Na pragu siromašne koče
srce se materi razjoče,
spomin na sina jo boli...

Mirko Kunčič:

Zlate ptičke.

Ptičke zlate jaz imam,
ptičke čudovite,
prav na dnu srca nekje
dobro, dobro skrite.

Če srcé je žalostno,
ptičke sredi kletke
gostole najslajše mi
bajke, pripovedke.

Videl jih nihče še ni,
niti moja mama;
z njimi sem vse dni, noči
vedno, vedno sama.

Včasih z njimi poletim
v kraje daljne, tuje,
kjer s kraljično Srečo princ
Majnik še kraljuje...

Kdo so ptičke zlate te,
ki ve dobro zanje
samo ljubi Bog in jaz? —
Moje mlade sanje.